

HENDENE VEKK

FRA NANSENS MINNE!

Altfor lenge har Quisling skiltet med at han og Fridtjof Nansen, all norsk ungdoms mannsideal, representerer sams syn på politiske spørsmål. Han har kunnet gjøre det fordi Nansen i sin tid roste kaptein Quisling som en flink assistent (!), og fordi en død mann ikke kan verge seg. Nå har Nansens enke, fru Sigrun Nansen, tatt bladet fra munnen for å vaske minnet om den store nordmannen rent. I et brev til landssvikeren Quisling, datert Vollen 6-3-42, skriver hun:

«Da jeg i de siste år ved flere anledninger har funnet Fridtjof Nansens og mitt navn trukket fram for offentligheten som tjenende Deres nåværende politiske standpunkt, ser jeg meg nødsaget til å komme med følgende korrigerende opplysninger:

Fridtjof Nansen skriver i forordet til sin bok «Russland og Freden», utk. 1923: «For meg står det som sannsynlig at ikke alene kan det bli Russland som en dag — og ikke så langt fram — bringer Europa materiell redning, men det blir også derfra den åndelige fornyelsen vil komme». — På side 44 skriver han: «Man har oppgitt å løse med dagsbefalinger de mange tusen problemer som det praktise liv stiller hver dag. Man har full forståelse av de økonomiske fenomeners sammensatte natur og den fare som ligger i statens stadige inngripen i industriens, handelens og landbrukets liv». — I Deres bok «Russland og vi», utk. 1930, skriver De side 27: «Tenk på hvorledes hos oss enhver menneskeverd er respektert og la oss vær glad over — om ikke nøyd med — at vårt samfunn er så uendelig meget nærmere den riktige forening av individualitet og fellesskap som betinger menneskehetens framskritt.» — Og på side 24 skriver De: Bolsjevikene har også opptatt den fordømmelige, om enn effektive metode med å bruke gisler og repressalier.» Det kan vel ikke nektes at det nåværende styre i Norge er gått over til disse «fordømmelige metodene». Endog Fridtjof Nansens sønn er jo et offer for dem. — Jeg ber Dem derfor ikke mer gjøre bruk av Fridtjof Nansens eller mitt navn, da jeg er helt overbevist om at han aldri har vært enig i Deres politikk.

Mitt forsvar for Dem under Stortingsvalget i 1934 hadde tapt sin brodd ved at over-

skriften ble tatt vekk — av hvem vet jeg ikke. Den lød: «Stemmeseddelen bør være eneste våpen i valgkampen.»

Vollen, 6-3-1942.

Sigrun Nansen sign.

STUDENTENES HOLDNING

Det er krig i landet, og krigen føres på alle fronter, med alle midler. Ingen står utafør i denne kampen. Gruppe etter gruppe av det norske folket er blitt dratt inn i aktiv kamp mot okkupasjonsmakta og dens leiesvenner mot nazifisering og unde rykking.

Den overveiende del av det norske folket vet i dag hva det gjelder. De vet at de i dag er enten for eller mot forræderne.

Bispene vet det!
Prestene vet det!
Juristene vet det!
Lærerne vet det!

Som all annen norsk ungdom vet studentene hvor de står. De har forlenget tatt standpunkt mot nazi og undertrykkingen.

Det er ikke nok å ta standpunkt. Det er ikke nok å si til seg sjøl som noen ennå gjør: Jeg er god nordmann. Jeg vet hvilken side jeg står på. Og så la det gli tilsynelatende i det gamle sporet.

Det er ikke nok i dag. På langt nær ikke nok. Den norske studenten har gamle, gode tradisjoner i aktiv kamp mot reaksjon og ufrihet, for frihet og framgang.

I dag har bispene, prestene, juristene og lærerne tatt det første skrittet. Tida er nå inne for alle norske studenter og.

Student 1938

Fksp.sjef FEYTING skriver i boka «Stat og kirke» side 17: «Og kommer det noen gang fra statens side til å bli lagt hindringer i vegen for kirken til å forynne evangelie eller foreligger det konkrete ovegrep på kirkens veien, bekjennelse av rett, så akter jeg å stille meg på den side hvor det heter: Det bør oss å adlyde Gud mer enn mennesker.»

SPRE N. U. Skriv av så mye du makter. På den måten øker du opplaget, som aldri kan bli for stort.

23 JUNI 1942

1871

Mappe

Ekspl.

Arg.

Ufr.

NORSK UNGDOM

Nr. 2

17 juni 1942

1. årgang

NOREG

Og Noreg vart funne,
og Noreg vart bygt.
Og Noreg vart samla,
og Noreg vart trygt.

Dei fidde det krykkja,
dei fidde det stav.
Men Noreg det vil inkje
vita derav.

Um Noreg på ny
vert basta i band,
so fell det for svikefull
nordmanna-hand.

Og Noreg vart svike,
og Noreg vart strypt.
Og Noreg vart rive,
og Noreg vart klypt.

På sjøveigen grunn
og med fana si rein
det fritt orkar standa
på sjøveigne bein.

Men stuper det atter,
vårt Noreg for svik,
lyt svikaren trø
over nordmanna-lik.

Og Noreg tok spenne tak,
kom seg på fot.
Og Noreg det auka
i evle og mot.

Og slik skal det standa,
som dugande kar
so sant inkje nordmenn
«slær krok» for sin far.

Gjev bandi di, bror min,
me lovar og kved:
Skal Noreg gå under,
So vil me gå med.

Fer Sivle

Vår kamp.

«Da er det godt å vite at hvor vi
skuer hen
gror unge sinn som herdes i denne stund
til menn.»

Disse ordene av en norsk arbeiderlyriker kunne stå som selve innledningen i vår historie om det norske folks krig i årene 1940 til 1942. Aldri i historien har norsk ungdom opplevet ei tid som denne. Aldri har ungdommen vært satt på en slik mektig prøve. Det er nå at sinnen blir rersket og herdet, at slaggen og bunnfallet blir skilt ut. Hver og en av oss blir stillet ansikt til ansikt med avgjørelser. Og så mange unge norske sinn har blitt herdet i denne tida, de beste av oss. De er herdet i to års krig, de blir herdet hver dag på den indre og ytre fronten i uferoselig krig mot overfallsmenn og i hellig harme mot de landssvikere som fienden fant i den norske ungdoms rekke. Her er tusen gutter som har sett fedre og brødre falle i kampen for heimen og det som var dem kjært, de har sett dem dø i trass og hat til de falske venner som svek sin frende for fiendegull. Norge har i dag tallrike sønner som har vokset til menn i slike stunder, trass sine unge år. I denne tyngste tida for folket vårt har

den norske ungdommen stått sin prøve. Da viste den hva stål den var av. Det dårlige og uekte ble skilt ut. Våre falske venner ofret sine ungdomsideal da de solgte seg til folkets og menneskehetens fiender. De har solgt sin førstefødselsrett til sitt land. Med hele sin glød setter den ungdom som ble sine ideal trofast i prøvelsens stund livet inn for alt som er dem kjært, for alt som gir vårt liv innhold og mening. De kjemper for menneskehetens høyeste ideal i denne sin kamp for folk og fedreland, friedom, rettferd, menneskeverd for alle. De vet at ute i verden på alle fronter og bak fronten står ungdomskamerater som setter livet inn for de samme ideal. Det var i fredelig arbeid vi ville realisere disse våre store ideal, men fienden ville det ikke slik. Derfor kjemper Norges og alle frie folks ungdom uferoselig og trasser fengsel og død. De kjemper med livet som innsats og forakter de lunkne og libeglade.

Derfor blir seieren vår.

IKKE NOE FOLK har i sin historie gjort seg skyldig i så mange frasse og blodige bevis på forakt for edsvorne avtaler, som om de var papirlapper, og svik mot venner, som det tyske folket. (Mussolini, i 1934.)

Norsk ungdom syner vegen.

Ved ein fylkesskule på Vestlandet hendte det i vår noko som syner kor samsteltt norsk ungdom står i dag mot dei mange tvangspåboda quisingane freistar drive igjennom. Då elevane i realskuleklassa kom attende etter den lange ferien, synt det seg at korkje styrareren ved skulen eller andrelæraren hadde meldt seg ut av lærersambandet. Alle elevane, over 40 i talet, gjekk straks til aksjon. Dei let styraren vite at dei ikkje ville gå ved ein slik skule, og så reiste dei alle straks sin veg. Dette gjekk så hardt inn på styraren at han med det same meldte seg ut av sambandet og let det bli forkynt rundt i alle bygder. På same tid tagg og bad han elevane om å koma attende.

Etter mykje trygling er no helvte av dei komne attende til skulen, men ein måtte få ny lærarhjelp, for andrelæraren fann vist tilværet med like reinhåriga elevar for varmt og kom ikkje attende.

Hvordan «folkestemning» blir laget.

Vi har fått tak i et dokument som er karakteristisk for hvordan den nazistiske svindel i alle land framstiller seg som uttrykk for «folkestemningen». Det er et rødt brev som heter «Fra Fylkespropagandaavdelingen. Til Kretsforere, propagandaledere, lagførere.» Det er datert Oslo 27-3-42, og lyder sånn: «Ad protestresolusjon i forbindelse med lærernes aksjon. — Som det vil være kjent for publikum, har en liten klikk (!) kommunistiske (!) lærere igangsatt en fullstendig ansvarsløs aksjon i våre skoler, og de søker på ett oppdrag fra Sovjet (!) å påvirke andre godtroende og tankeløse lærere til å delta i sin landsforræderske og samfunnsskadelige aksjon. — I den anledning er det ønskelig (!) at samtlige N.S.-lag i Hovedorganisasjonen og Særorganisasjonene avfatter og vedtar på førstkomende møte de avholder, en protestresolusjon mot lærernes ansvarsløse og landskadelige opptreden. — Resolusjonen stiles til Kirke- og Undervisningsdepartementet Oslo, men sendes til fylkespropagandaavdelingen Stortingst. 20 V. Resolusjonen vedtas ved akklamasjon (håndklepp) (!). Ordet «streik» bør ikke forekomme i resolusjonen. — Kretspropagandalederne skal overvåke at disse resolu-

sjoner straks bringes i orden. — Et par medlemmer av lagsstaben bekrefter under resolusjonen at den enstemmig er vedtatt ved akklamasjon. — Heil og Sæl, Sigurd Myklestad, Fylkespropagandaleder.»

Sånn er de altså blitt til, de «foreldreprotestresolusjonene» vi har sett i nazistavisene. Og sånn tror de de kan knekke lærerne og oss som står bak dem, med?! Til dags dato har de ikke greidd noen av delene. Lærerfronten holder. Fordi hele den nasjonale fronten holder. Fordi vi slåss for sannheten og for retten, for heim og fedreland!

Godt ord fra Sverige.

Aftenpostens korrespondent i Stockholm «glemt» å referere at prins Vilhelm holdt en glimrende tale på 1 mai. Nordmenn vil skjønne hvorfor — når de leser dette utdraget av talen:

«Alene i den nordiske søkenringen tenner Sverige Valborgsmesseaftens ild i den lyse vårnatta. Rundt om ligger landene i mørke, innfarget i historiens voldsomste kraftutfoldelse, pint av uvisse om framtida eller i forsvar av grensene sine med våpen. Bare hos oss brenner lyset som vanlig. — Gjennom hundreårene har svenskene frimodig kunnet møte herdigene, sitt ord i rett tid og så handle. Alt tidlig ble det sagt så det klang fra Brunnbäckes ferje til Smålards stilke skoger at her fantes ingen plass for utenlandske futer. Det samme vil de si i dag. Garg på gang er det fra ansvarlig hold blitt slått fast at det er vår bestemte hensikt å holde oss utenfor de store konfliktene, men vi gjør det ikke for hvilken som helst pris. På sjelstendet og uavhengigheten vår rokker vi ikke en tomme.

Vi vilde fryse i selve sommervarmen og svette blod de frostkalde høstdagene, dersom fremmede menn berget høyet, mens røster på fremmede tungemål kunngjorde nye lover som stridde mot vår rettskjensle. Overhodet kan vi ikke tenke oss noen årstid da det ikke hvelver seg en fri himmel. Det er helt enkelt forutsetningen for at vi kan se livet som verdt å leve. En kan bøye et folk med tvang, men aldri frelse det mot dets vilje.»

Dette sa prinsene. Vi takker ham for ordene, de forteller at de iallfall forstår oss der øst, selv om vi ofte kan ha vundet for å forstå dem når de handler.

Til rekruttene av 1942!

På denne tid av året pleidde ekserseplassene våre å være fylt av frisk norsk ungdom, som skulle lære å forsvare fedrelandet. Gutter av alle klasser i folket møttes her på like fot. De lærte hverandre og hverandres kår å kjenne, og de lærte at tross alt som kunne skille dem, hadde de likevel noe de kunne stå samlet om. De færreste tenkte vel så langt at de skulle få bruk for sin militære utdannelse. Norge hadde hatt fred i mye over 100 år. Derfor ble vi stående som i mslått da fienden en natt snek seg inn i landet på iildigvis. Vi trodde ikke det var sant. Var det ikke bare noe vi drømte?

Nå har vi lært at det var ingen ond drøm, men den bitre virkelighet. Vi har lært hva det vil si å ha en fiende i landet. Og vi har lært noe enda langt bitrere: hva det vil si å ha forrædere blant våre egne.

Rekrutter av 1942! Om dere nå i sommer hadde fått toge inn på våre ekserseplasser, så ville dere derfor ha gjort det med en glød som var fremmed for eldre kamerater og brødre. De ville ha brukt gjennom de, ordene fra fedrelandsangene:

«også vi når det blir krevet,
for dets fred slår leir!»

Dere ville med alvor og iver ha gått inn for å dyk iggjøe dere for forsvaret av fedrelandet. Vi vet at dere rekrutter av 1942 brenner av vilje til å gjøre deres innsats i den kampen alle gode nordmenn i dag kjemper.

Men om dere ikke i sommer får den militære utdannelsen som dere ønsker, så kan dere likevel på så mange måter dyktiggjøre dere for vår forsvarskamp. Det er først og fremst viktig at dere holder dere i god form, trener dere i å holde ut strabadser. Men husk at det er like så viktig å bevare den åndelige likevekt og fasthet. Det gjelder å holde hodet kaldt, ikke begå noe overilet, men heller ikke la seg drive likegyldig med der det er en øyeblikkelig fordel å vinne. Tenk alltid over om det dere gjør svarer til hensikten: å gjøre Norge fritt igjen.

Dere kan også på andre måter dyktiggjøre dere for oppgaver som siden blir stillet dere. Enhver skoleundervisning, teknisk undervisning av alle slag er verdifull ikke bare for dere personlig, men for hele folket. Hverken landet eller dere selv har råd å ødsle med evnene. Ren almenutdannelse er også viktig. I den kamp vi nå føre er det av betydning at hver enkelt soldat er opplyst og intelligent.

Snarrådighet og evne til å bedømme en situasjon blir ofte å foretrekke for dyktighet i å skyte. Det er bruk for regneferdighet, ferdighet i å skrive skikkelig norsk, for geografiske kunnskaper og ovne til å ta seg fram med kart og kompass, for kyndighet i fremmede språk. Og sist, men ikke minst: det er av betydning at dere blir arbeidsvant, at dere kan bruke spade og øks, hammer og fil. Det kommer til nytte en gang, — kanskje før vi selv aner det.

Gjør derfor sommeren og høsten i år til en slik rekruttutdannelse! Lag ikke noen organisasjon av det, — vi er omgitt av gestapo og angivere. Men både du og dine kamerater kan hver for seg arbeide slik at dere føler dere gjør deres plikt mot fedrelandet. På den måten kommer dere i fellesskap med alle oss hjemme og ute som kjemper og har lovet å fortsette å kjempe inntil Norge atter er fritt. Også til dere er general Ruges ord rettet: «Vi skal ikke gi oss før vi atter kan heise vårt frie norske flagg som frie kvinner og menn. — De som forsætter striden utenfor Norge og dere som er unge vil i fri løftet når dagen kommer.»

Nansens Røst.

Og dette vil vi huske og legge oss på sinne: vi har enhver av oss vårt løfte å ta, ikke bare for oss selv, men for vårt land, og ingen av oss kan svikte.

Vi har tro på vårt folks evner og dets framtid, selv om det er lite; la denne vår tro lyse av våre handlinger! Nå vil den trenge, for hva er der hendt? Det er hendt det merkelige, at vi alle står fast og enig sammen, med tillit til hverandre og til oss selv, og ser forventningsfulle mot en usikker framtid, ventende uten frykt på hva som vil kreves av oss, sikre på hva det enn blir, så vil vi gi det.

Vi er et tålmodig og fredselkende folk, og vi har derfor funnet oss i mege; men vi lar oss ikke trampe på; det er øyeblikk i et folks liv, som det er i en manns, da en sier: Heller om det galt skal være, falle med ære enn å leve med skam.

La oss tro vi er et folk av norske kvinner og menn som ikke vil ha noe givendes. Vi kan ikke motta vår selvstendighet som almisse, som noe vi tigger om.

SE OPP for angivere og provokatører.

Krigens lov.

Vi er i krig. Og «vi», det er du og jeg, det er først og fremst vi unge. Vi må seire i denne krigen. Vi vil seire. Du vil det, alle nodmenn vil det.

Men er vi sterke nok? — Vi har mektige allierte. Men vi må ta vår torn, vi og, på ett eller annet vis, — la det så koste livet!

Soldatene på den andre siden er harde folk. De stryper ham som står i veien for dem, om han ikke er for snar. De er ikke noe ideal for oss, men vi kan ikke være dårligere stridsmenn vi enn dem!

Les hva en tysk journalist-soldat skrev i «Das Reich» den 22 mars:

Det gjaldt ikke lenger øye for øye, tann for tann, for hvert kostbart tysk øye som brast; sulter vi etter tusener av fiendens. — Vi har ennå igjen å slå den siste bolsjevik med mann og hest og vogn, før vi vil sette oss ved den varme ovnen hjemme, vi må en å først hevne hver meter som gikk tap for oss denne vinteren som vårt eget myrjede bærre; og vi må hevne hver kamerat og venn som falt! — All lengt etter heimen, etter kona, etter et liv uten fare, alt det er ingenting mot lengten etter en ny og enda skjønnere og enda blodigere krig.

Den tyske djevelen — et menneske skriver ikke sånt — er fylt av kampånd og kampvilje; en utspekulert, rasende hit-propaganda har gjort ham til et sånt udyr som vil «hevne» frer med jord han har «tapt» i striden mot dem som eier denne jorda. Å utfrydde en sånt mann, må være å gjøre verden en stor tjeneste. Men skal vi få ham og kameratene hans av veien, så vi kan puste fritt igjen her i Norge, trenger vi norske gutter — og jenter med — som lengter mindre etter ro og fred vel kakkelønnen er en etter strid for frihom og en verden der virkelige mennesker rår. Vi må vaske lusa av lørøppen med blod! sa general Puge til oss. Jernmalm i blodet! skrev en annen god nordmann.

Krigens lov er en jernhard lov. Vi må lyde den, koste hva det koste vil. Den som bryter denne loyen, må gå under. Og den dagen budstikka går, da er svaret: Vi er beredt! — Skam få den som sviker!

FORSTÅR DU nytten av det illegale («ulovlige») arbeidet? Da forstår du å holde kjef! Slarv og vettløse skader Norges sak.

Hitlers bønn til norsk ungdom.

Nazistene har atter skjnt ut gatene med sine store, stygge plakater. Det er ei ny skammelig oppmoding til ungdommen. «Meld deg til Waffen SS eller til den norske legion.» Quisling har lovt Hitler så mye ungdom har kan i den nyttelese striden dette villdyret fører mot alle fredelige folk. Men sia nå lærerne ødela alt for Quisling, etter det han sjøl sa, er det klart at en tvangsmobilisering av nordmennene er umulig. Og nå trenger Hitler mere soldater enn noen gang. Han er på frieri både her og der. Og så skal enda flere nordmenn lokkes ut i ulykka. Vi veit at alle de nordmenn som har meldt seg til tysk tjeneste er tvunget til det, de var forbrytere eller åndelige krøplinger. Noen få var kanskje bleidde av den tyske propaganda og drømte om å bli noe stort i det nye Europa. Bittert har de fått angre sin tåpelighet. Og nå er det kommet dit at ingen nye melder seg til tjeneste, og etter mange gagnløse oppmodinger i pressa kommer så plakaten. De framstiller en godfjottet norsk gutt som står og tar en SS-mann i handa. SS-mannen derimot har villdyrdraget over seg. Heile ansiktet er hardhet, grusomhet og voldslyst. Alle de ugjerninger og brotsverk en slik mann har gjort seg skyldig i har satt sitt merke på ham. Det ligger noe av terror over ham. Så vil nazistene at unge nordmenn skal gi ham sin «broderhand». Vi skal være brødre av illgjerningsmenn.

Heldigvis tjener disse plakaten det stikk motsatte av sitt formål. De avspeiler tydelig den store skildnaden mellom norsk ungdomslynne og tysk voldsmentalitet. — Norsk ungdom svarer et klart nei til disse plakaten som bare minner om de voldsverk tyskerne har øvet her i landet fra første stund de kom hit. Med trygg tillit til framtida følger ungdommen den veien de djerpe norske lærerne har staka opp. Plakaten minner om hvordan tyskerne tvang like til norske barn framfor seg til vern her i landet, om de bygder som er avsvidd, om de hundre norske som er blitt skutt.

Våre brødre og åndsfrrender i dag er ikke SS-mennene, men siviliserte humane mennesker som vi bare finner mellom Hitlers fiender.

NORSK UNGDOM

Nr. 3

Juli 1942

1. årgang

Tvangsutskrivninga.

Nasjonalsosialismen går i sommer inn i sin siste døds-kamp på de russiske stepper. Millioner av tysk ungdom vender aldri mer tilbake. Tyskland har under ett års krig mot Sovjetsamveldet mistet 3.5 millioner tyske menn på slagmarken, omlag det dobbelte av det de mistet under hele forrige verdenskrig. Mange flere millioner er tatt til fange eller ligger som krøplinger på militær-lasarettene. Tyskland mangler i dag mannlig arbeidskraft til å sette inn i sin krigsmaskin på frontene og bak frontene i Tyskland og de hærtatte land. Litt etter litt blir så folkét i de hærtatte landa tvangsmobilisert til Tysklands krigspolitikk. Hundretusen på hundretusen polske og franske arbeidere, arbeidere fra Italia, Belgia, Holland osv. er tvangssendt til tysk militærarbeid. Nå er turen kommet til nordmennene. Det er alt rekvirert tusenvis norske arbeidere til slikt arbeid. Hvor mange vet ingen sikkert enna men en del er alt sendt. De norske arbeidere vet hva det gjelder. De vet at de vil bli brukt til krigen mot sitt eget folk og mot våre allierte. Og de vet også hva deres oppgave blir: gjøre sitt til å ødelegge den tyske krigsmaskin, organisere sin egen fridoms-krig.

Norske arbeidere har sendt ut dette oppropet.

Landsmenn!

Tyskerne tvangsmobiliserer alle erobrede nasjoners mannlige og kvinnelige arbeidere til å være med på å befeste sin egen undertrykkelse. Tyskernes mål er å gjøre også vårt land til en uinntagelig festning. Den tils rekkelige arbeidskraft kan ikke lenger skaffes ad frivillighetens vei. Følgen er tvangsutskrivning.

Skal vi være med på å befeste vårt eget slaveri? NEI og atter NEI: Vi kan ikke føre krig mot oss selv!

Tusener av landsmenn utenfor landets grenser deltar i krigen med sitt liv som innsats. Andre tusener deltar aktivt i den daglige

kamp her hjemme. Nordmenn pines og plages i fengsler og konsentrasjonsleirer.

Skal vi være med på å befeste dette slaveri? NEI! La tyskerne utføre sitt krigsarbeid selv. Du som blir tatt ut til slikt arbeid: NEKT Å REISE!

Hvis det blir nødvendig så må de som kan forsvinne fra sitt hjemsted. Tenk ikke på det økonomiske spørsmål. Ingen skal lide nød for sin overbevisnings skyld!

Vis tyskerne at norske menn og kvinner ikke lar seg mobilisere til deres brutale krigsmaskineri! Husk lærernes stolte og heltemotige holdning. Vis hele verden at de norske arbeidere ikke lar seg tvinge til å utføre bestigningsarbeid mot sitt eget fedreland.

Den frie fagbevegelse

Norsk ungdom husker både lærernes heltemotige kamp i vinter og Osloarbeidernes store innsats i septemberdagene i fjor høst. De står beredt til ny kamp og nye ofre. Gjennom sin organiserte sabotasje av alt som har med tyskerne og deres norske lakeier å gjøre vil de gjøre sitt til å bryte ned fiendens krigsmaskin. Deres oppgave er å utbygge og organisere vår egen fridoms-kamp på den ytre og indre front.

Er nasismen noko nytt?

Ein av dei ting nasistane slår om seg med er at nasismen er noko nytt som kjem like som av seg sjøl og tek plassen til noko utlevt. Vi skal ikkje nekte at sjølve ordet enno for eit tiår sidan var eit ukjent omgrep for dei fleste folk i Europa, og at folk har lært det nye ved nasismen heller snøgt, men vi vil berre legge til at det finst få normale siviliserte mennesker som ikkje ynskjer dei aldri hadde høyrte ordet eller fått røyne kva nasismen var. Jamvel mellom tyskarane går vel utan tvil dei fleste med eit stille ynskje om at dei ulykker nasismen har ført over land og individ ikkje hadde hendt. Dei store og små Gøbbels'ar kan nok tale fagert om dei store ting nasismen har ført til i Europa, men jammerskrika fra fengsla elden frå byg-